

- uchylenie decyzji o przyznaniu i obliczeniu emerytury skarżącego, wydanej w dniu 31 stycznia 2005 r. przez kierownika wydziału rent i emerytur oraz ustalania praw indywidualnych
 - w zakresie, w jakim nie uwzględnia wzrostu wynagrodzenia podstawowego przewidzianego w art. 7 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego
 - w zakresie, w jakim w rubryce zaszeregowanie na dzień zakończenia służby widnieje liczba 0,9982852 zamiast 1;
 - w zakresie, w jakim określa zaszeregowanie dla potrzeb emerytury jako A*16/03 zamiast A16*/06
- uchylenie decyzji z dnia 1 lipca 2005 r. wydanej przez dyrektora dyrekcji ds spraw pracowniczych i administracyjnych (ADMIN.B. 2 — SHS/amd — D (05)15121), nieuwzględniającej dwóch zażaleń skarżącego (N° R/266/05 et R/298/05),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, były zastępca dyrektora służby prawnej Komisji, emerytowany od lutego 2005 r., był przed zakończeniem służby zaszeregowany w grupie A*16 i do końca 2004 r. miał korzystać ze wzrostu wynagrodzenia podstawowego przewidzianego w art. 7 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Zgodnie ze zmianami regulaminu, które weszły w życie w dniu 1 maja 2004 r., do jego wynagrodzenia zasadniczego znajdował zastosowanie współczynnik 0,9982852, odzwierciedlający różnicę między wynagrodzeniem zasadniczym dla jego grupy i stopnia według poprzedniego i aktualnego regulaminu.

W dniu 1 stycznia 2005 r. skarżący uzyskał stopień 6 w swojej grupie zaszeregowania. Ponieważ wynagrodzenia zasadnicze przewidziane dla tego stopnia w poprzednim i aktualnym regulaminie są takie same, skarżący uważa, że od tej chwili powinien być stosowany współczynnik „1”. Jednakże po tej dacie zarówno na ostatnim odcinku wynagrodzenia, jak i na decyzji o przyznaniu i obliczeniu emerytury widnieje współczynnik 0,9982852. Ponadto wzrost wynagrodzenia podstawowego przewidziany w art. 7 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego nie został uwzględniony w jego wynagrodzeniu za styczeń, a w konsekwencji nie został uwzględniony przy ustalaniu emerytury, naliczanej w oparciu o wynagrodzenie za ten miesiąc. Wreszcie, w decyzji o obliczeniu emerytury zaszeregowano go, jego zdaniem, w trzecim stopniu jego grupy zamiast w szóstym.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi naruszenie art. 2 ust. 2 i art. 7 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Powołuje się również na naruszenie jego uzasadnionych

oczekiwań, wynikających z informacyjnego obliczenia emerytury, którego dokonał przy użyciu narzędzi informatycznych („kalkulator”), udostępniony pracownikom Komisji. Zdaniem skarżącego, kalkulator uwzględniał wzrost wynagrodzenia przy ustalaniu emerytury.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2005 r. — Zuffa przeciwko OHIM

(Sprawa T-379/05)

(2006/C 10/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zuffa, LLC (Las Vegas, USA) [Przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, M. Blair, solicitor]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 8 sierpnia 2005 r. w sprawie R 24/2005-1,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ULTIMATE FIGHTING” dla towarów i usług zaliczanych do klas 9, 16, 25, 28 i 41 — zgłoszenie nr 2 766 590

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji w odniesieniu do wszystkich towarów i usług wymienionych w zgłoszeniu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Wyrażenie „ULTIMATE FIGHTING” jako całość nie jest nazwą rodzajową ani potoczną wszystkich towarów i usług wymienionych w zgłoszeniu. Izba Odwoławcza nie przeprowadziła właściwej analizy znaku jako całości w odniesieniu do wszystkich towarów i usług objętych zgłoszeniem.